

The Midlight Meditation den 1-2 juni 2005 – slut på dominansen

av

Carl Johan Calleman

Den 6-8 juni 2004, samlades över hela världen stora grupper av människor till **The Oneness Celebration** - en händelse som förutsagts av mayakalendern. Den inträffade vid ett halv-*tun*-skifte, nämligen mittpunkten av Tredje Natten i Den Galaktiska Undervärlden. (En *tun* är en period på 360 dagar, som - enligt mayafolket, bibliska, vediska och många andra källor – anses som en profetisk tidsperiod). Att betrakta **The Oneness Celebration** enbart som en enskild händelse, skulle dock vara att underskatta dess betydelse - tvärtom var den en del av det större sammanhanget i den kosmiska tidsplanen. Faktum är att den bör ses som början på ett uppgående i den Gudomliga Tidsplanen som kommer att utvecklas vidare genom hela den Galaktiska Undervärlden. Medvetenheten om den kosmiska tidsplanen kommer nu successivt att spridas till allt större grupper av människor, i takt med att upplevelsen av dess olika energipulser ökar. På grund av detta kommer vi också att i ökande grad anpassa våra liv till den evolutionsprocess som den här Undervärlden för med sig.

De energipulser som i dagsläget påverkar oss starkast är de i den Galaktiska Undervärlden. Denna medvetandenivå utvecklas i takt med en sekvens om 13 olika energipulser, som var och en påverkar oss under en period av en *tun* (360 dagar). Aldrig tidigare i den kosmiska historien har drivkrafterna för evolutionen växlat i en så hög takt, och den tidsacceleration vi upplever på grund av detta, bidrar till att den kosmiska planen blir mer och mer påtaglig. **The Oneness Celebration** förra året markerade mittpunkten i en av dessa energipulser – den Tredje Natten – och medförde erfarenheter som gav oss en försmak av de förändringar som nu är på gång under den Fjärde Dagen i den Galaktiska Undervärlden. Denna Fjärde Dag inleddes den 4 december 2004 och det verkar som att människor över i stort sett hela världen har haft en ökad upplevelse av en kosmisk plan som via Jorden förmedlar sina energier. I takt med att upplevelserna av den kosmiska planen tilltar i styrka, kommer det också att stå klart för människor att det inte bara spelar roll vad vi gör, utan också när vi gör det. Om vi ska kunna surfa på skapelsens vågor måste vi vara i fas med dem och för att ceremonier och meditationer ska vara verksamma, måste de anpassas till de aktuella energierna, som de är beskrivna i mayakalendern.

När man ser saken på detta sätt, så var Venustransiten den 8 juni 2004 (6 Ik, 6 Vind) enbart avsedd att fokusera och förstärka överföringen av energier till Jorden vid detta speciella tillfälle. Planeten Venus skapade inte själv dessa energier. Energierna som fokuserades av Venus reflekterade i själva verket ett energiskifte av kosmiska dimensioner, av det slag som mayakalendern beskriver. Detta är viktigt att vara medveten om, eftersom mycket betydande energiskiften kommer att ske i de *tun* vi har framför oss, vid tillfällen då det inte finns någon planet som förmedlar dem.

Under den Fjärde Dagen i den Galaktiska Undervärlden kommer vi att uppleva de kosmiska energierna utan att kunna relatera det till något astronomiskt fenomen. Vid det närmast förestående betydande energiskiftet, mittpunkten i den Fjärde Dagen, den 1-2 juni 2005 — **The Midlight Meditation** — kommer det inte att finnas någon himlakropp som sammanfaller med detta skifte. **The Midlight Meditation** kommer att kräva av oss att vi tar ett mycket stort steg, nämligen steget bort från synen på tiden som ett mekaniskt fenomen – det synsätt som vi alla vant oss vid sedan födseln. Detta är inte en dag för tidigt, och jag hoppas att människor överallt kommer

att arbeta för att göra mayakalendern känd, så att den kan fungera som vägledning för oss alla. Mayakalenderns lärdomar handlar inte om att applicera en av människor skapad kalender på vår verklighet, utan om att göra oss medvetna om den gudomliga tidsplanen. Det mekaniska tidskonceptet baserar sig på de fysiska rörelserna antingen hos himlakroppar (den Newtonska mekaniken) eller hos mekaniska delar i våra klockor (vilka är direkt underordnade de förstnämnda). Vår tidsuppfattning har baserats på vårt sätt att mäta tiden. Men det andliga tidsflödet, vilket är det som skapar vår upplevelse av tiden, är i stället baserat på de skiftande medvetandefält, vilka har sitt ursprung i universums innersta. Det förefaller uppenbart att de som vill gå in i den gudomliga planens flöde bör följa det senare – det andliga tidsflödet.

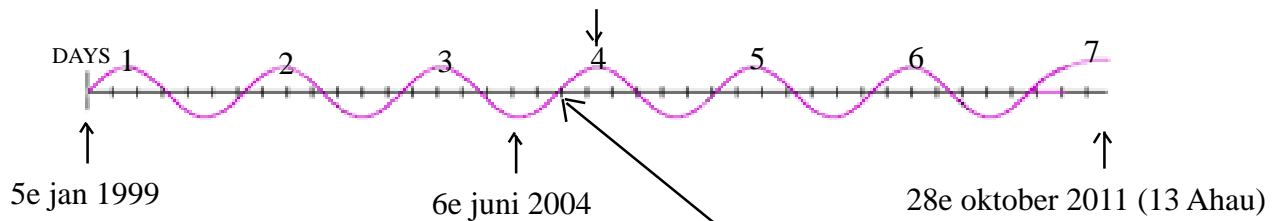
Att vi nu går ifrån det mekaniska tidsbegreppet återspeglas i det faktum att **The Midlight Meditation** inte infaller ett solår efter **The Oneness Celebration**. Detta är en mycket signifikant och avsiktlig skillnad. Om vi skulle fira sådana händelser årligen, på ett visst datum enligt den Gregorianska kalendern, skulle vi i själva verket underordna oss föreställningen om tiden som ett mekaniskt fenomen. Vi skulle då också blockera vår anpassning till den gudomliga planen. Den Galaktiska Undervärlden är en evolutionsprocess, inte en cyklisk upprepning av någon astronomisk cykel. I själva verket är de energier som driver evolutionen framåt inte bara galaktiska, utan av en kosmisk och allomfattande natur och passar därför inte in i vår egen spontana geocentriska världsbild. De energier som driver medvetandevolutionen utsänds av det som mayafolket kallade *Hunab-Ku*, det Kosmiska Världsträdet (Yggdrasil hos vikingarna), som i andra kulturer gick under andra namn. Detta universums innersta anpassar inte sina energipulser till de periodiska rotationerna hos varje enskild planet som genomgår en medvetandeutveckling, utan påverkar hela kosmos synkronistiskt. Det fungerar enligt principen Som däruppe – Så där nere. Förr eller senare kommer vi alla att tvingas välja huruvida vi vill synkronisera våra liv med dessa energier eller inte.

Vågrörelserna hos de växlande energierna i den Galaktiska Undervärlden visas i figuren nedan, där också **The Oneness Celebration** 2004 är markerad. Vad jag anser mycket viktigt idag är att människor, utifrån sina egna erfarenheter, lär sig att identifiera sådana energiförändringar, som en del av en gudomlig plan. Från min synvinkel är bästa sättet att göra detta att följa den uråldriga, traditionella Heliga Kalendern som ursprungligen upptäcktes av Mayafolket för 2 500 år sedan, och som de sedan dess har levt efter. Vad de upptäckte var den gudomliga tidsplanen och denna är i sig själv ett mycket betydelsefullt budskap. Jag tror att människor idag är i stort behov av att få insikt om att deras liv är en del av en större helhet. Detta kommer att bli ännu viktigare om vi under loppet av denna plan också kommer att mötas av medföra naturkatastrofer och ekonomiska sammanbrott. En sådan utveckling låter kanske som en paradox, men kan förklaras logiskt. Vi måste förstå att dessa händelser inte är orsakade av en illasinnad och dömande Gud, utan att de är spin-off-effekter av en klok och storskalig plan som syftar till upplysning av mänskligheten. Denna plan verkar via pulsvisa transformationer av det planetära medvetandet.

I figuren ser man att vi närmar oss mitten av den Galaktiska Undervärlden. Eftersom denna består av Sju Ljus (Sju Dagar), utgör den Fjärde Dagen mitten, och från detta kommer namnet **The Midlight Meditation**. Dagarna 1 – 2 juni markerar själva mittpunkten av denna Fjärde Dag, en *tun* efter **The Oneness Celebration** år 2004. Som framgår av figuren befinner vi oss då inte i en vågdal vad gäller de inkommande energierna, utan vid ett maximum. Eftersom detta energimaximum kommer att ha en mycket speciell transformativ kraft bör vi utnyttja det på bästa sätt. Oavsett vilka företeelser vi tror hör framtiden till, så ska vi försöka manifesteras dem vid denna tidpunkt. Oavsett vilka tekniker eller upplevelser vi anser kan främja den andliga utvecklingen hos oss själva och andra så kommer de att ha alldeles särskild potential under dessa speciella dagar. Detta är inte den sista dylika energitoppen i den Galaktiska Undervärlden, men det ska framhållas att de inkommande energierna inte vid någon tidpunkt tidigare i evolutionen gett ett så intensivt och kraftfullt stöd till vår planets framtida, upplysta tillstånd.

Midlight Meditation

1a juni, 2005 (13 Ahau)

Oneness Celebration

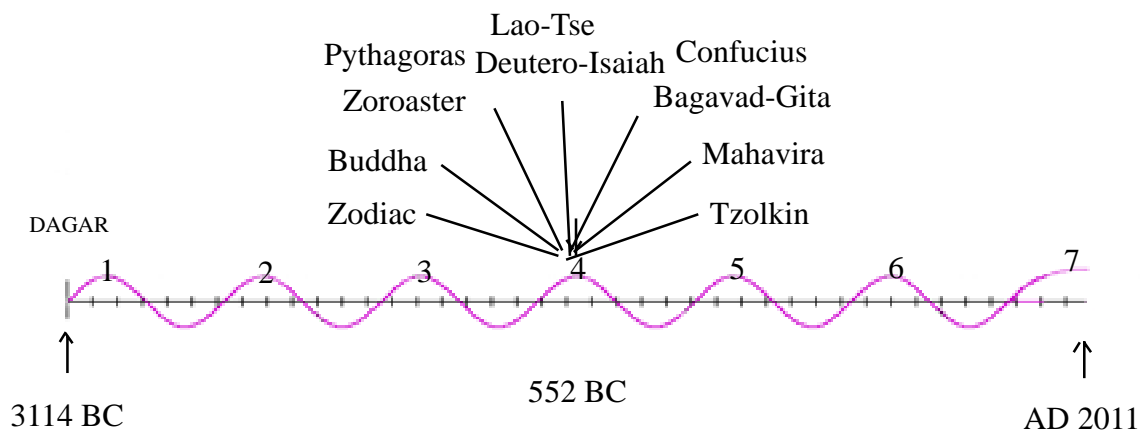
Beginning of the Fourth DAY of the Galactic Underworld

(December 4, 2004)

För att bevisa detta, ska vi titta lite på några exempel från Lägre (=tidigare) Undervärldar, så att vi får en känsla för vad som kan komma att framträda i samband med årets Midlight energi. En sådan Undervärld var den s k Stora Cykel som det forntida mayafolket beskrev och började i augusti 3114 f Kr. Jag har valt att kalla den för den Nationella Undervärlden, eftersom den frambringade de första nationerna – i Egypten och hos sumererna – för cirka 5000 år sedan. Denna Undervärld bar ett speciellt medvetande som, redan vid periodens början, frambringade ett antal företeelser, såsom det patriarkaliska tänkesättet, skriftspråket och tekniker för metallframställning. En annan sådan Undervärld, som jag gett beteckningen den Planetära Undervärlden, inleddes 1755 och frambringade de första republikerna, industrialismen och ateismen. Varje Undervärld medför ett antal påtagliga nya företeelser, som resultat av den medvetandetransformation som dess kosmiska energier driver fram..

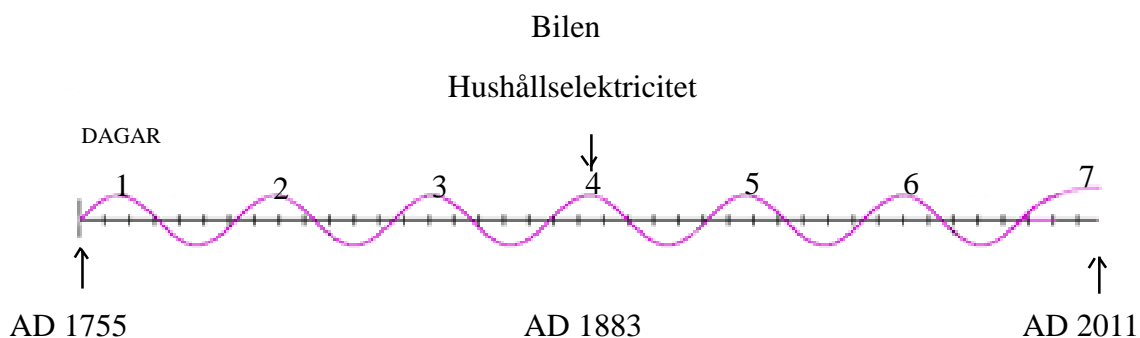
Sådana paralleller mellan olika Undervärldar kan fungera som vägledning för oss, och orsakerna till att mayas kalendersystem är profetiskt är att samma sekvens av energier återkommer i de tretton olika stegen i varje Undervärld. Varaktigheten hos de olika Undervärldarna kommer dock att variera. Den Nationella Undervärlden utvecklas under tretton *baktuner* (en *baktun* = 400 *tun* = cirka 394 år), den Planetära Undervärlden under tretton *katuner* (en *katun* = 20 *tun* = 19,7 år) och den Galaktiska Undervärlden under en sekvens av tretton *tun* (en *tun* = 360 dagar). Denna frekvensökning i energiskiftena i den gudomliga skapelsen är anledningen till att vi nu, i den Galaktiska Undervärlden, upplever att tiden går allt fortare.

Vad hände då vid mittpunkterna i dessa lägre Undervärldar? Vi kan se flera exempel på betydelsefulla förändringar vid mittpunkten i den Stora Cykeln, som inföll omkring 550 f Kr. När det gäller religiös utveckling var mittpunkten i den Nationella Undervärlden i allra högsta grad nyskapande. På västra halvklotet daterar sig mayafolkets Heliga Kalender just till denna tid. De äldsta exemplen på tzolkin-symboler kommer från denna tid, från Monte Alban i den mexikanska staten Oaxaca. (tzolkin = mayafolkets 260-dagars-kalender). I den judiska traditionen är Jesajas bok, som daterar sig till denna tid, den första heliga skrift som talar om Gud som universell och inte begränsad till ett specifikt folk eller en speciell stam. Faktum är, att över hela världen finns exempel från denna tid - d v s mittpunkten i den Nationella Undervärlden - på ett omfattande nytänkande i de religiösa synsätten: Buddha, Lao-Tse, Zarathustra, Pythagoras och Konfucius. En förändring i medvetandet skedde vid denna tidpunkt och en ny, och mer övergripande syn, på det gudomliga uppstod.

Detta är också den tid då den mänskliga individen först framträdde, kanske speciellt i Grekland. Om vi går tillbaka till tiden i mänsklighetens historia före detta, 552 f Kr, är det alltid svårt att avgöra ifall en omtalad person är verklig eller mytisk. Var Imhotep, de Egyptiska pyramidernas arkitekt, verklig eller mytisk? Var Moses en verklig person eller mytisk? Före mittpunkten i den Nationella Undervärlden är detta alltid svårt att avgöra. I motsats till detta är ju alla överens om att Sokrates, Aristoteles och Platon, liksom Buddha och Konfucius, som levde strax efter mittpunkten, är verkliga personer, mänskliga inidivider. Detta beror på att människan vid denna tidpunkt förändrades som varelse. Ett individuellt mänskligt medvetande trädde fram på grund av en energiförändring i den kosmiska planen. Det är sådana *medvetandeförändringar* som mayakalendern beskriver, och vi kan se att det inte finns någon fix ”mänsklig natur” utan att människan kontinuerligt omformas av energierna i enlighet med den kosmiska planens högre syfte. Utan framväxten av ett individualiserat medvetande hos människan, och den samtidigt uppkomna synen på Gud som universell, skulle mänsklighetens fortsatta historia ha varit otänkbar.

Det är mycket enkelt att hitta exempel också från andra Undervärldar på den avgörande effekt som mittpunkten har, när det gäller människan som varelse och hennes relation till miljön omkring sig. Ta t ex de tretton *katunerna* (en *katun* = 20 *tun*, summa 7 200 dagar) i den Planetära Undervärlden som började 1755 f Kr., under vilka ett förblindat, materialistiskt medvetande utvecklade industrialismen. Mittpunkten i denna Undervärld inföll mellan 1883 och 1884. Detta är de år då hushållselektricitet först blev tillgänglig (1882-83 i London) och bilen uppfanns (1884). Det är uppenbart att utan dessa uppfinningar skulle resten av den industriella utvecklingen ha varit otänkbar.

Varje Undervärld har alltså en speciell karaktär, och den Galaktiska Undervärlden är inget undantag. Till skillnad från de två ovannämnda Undervärldarna så utvecklar den inte en patriarkalisk eller materialistisk mentalitet, som hotar vår egen och vår planets överlevnad. Den Galaktiska Undervärlden handlar istället om att utveckla balans. Den handlar om att stärka det feminina, stärka det östra halvklotet, ge de utsatta upprättelse och stärka Moder Jord. Den påskyndar sönderfallet av hierarkier och maktstrukturer. Den här Undervärlden innebär ett förverkligande av Jesu bergspredikan, som troligtvis kommer att mötas av ett starkt motstånd.

Cyniker kommer att påstå att detta inte kan hända eftersom de tror sig veta hur människans natur är: egoistisk! Men om det är något som mayakalendern lär oss, så är det att det inte existerar något sådant som en bestämd "mänsklig natur". Människor transformeras kontinuerligt av de pulsvisa energierna i de olika Undervärldarna. För de flesta av dagens människor är dock antagligen hela idén med en gudomlig plan, som styr människans historia för mycket att svälja. Detta går ju helt emot allt vad de lärt sig tidigare i livet och fortfarande lär sig via media. Men för dem som har haft möjlighet att titta på bevisen i mayakalendern verkar existensen av en gudomlig plan dock helt naturlig.

Om vi då nu befinner oss vid mittpunkten av en Undervärld, vars syfte är att skapa balans hur kan vi då integrera detta? Hur ska vi agera för att göra det bästa av denna viktiga energitopp i den kosmiska evolutionen? Vad jag vill föreslå och mana till är två olika saker. Jag vill föreslå att vi under de två olika dagarna - den 1 och den 2 juni 2005 - har fokus på dessa. Antagligen bör vi också under hel gen dessförinnan ha någon form av större sammankomst i större skala som förberedelse. För det första vill jag föreslå att vi försöker komma i samklang med Hunab-Ku, Yggdrasil, Världsträdet eller vad vi väljer att kalla den universella skapande kraften i centrum av kosmos. Den 1a juni kommer det Kosmiska Världsträdet att överföra just den energi för upplysning som vi kanske vill uppleva, med en större styrka än vi någonsin tidigare upplevt. 13 *Ahau* är den upplysningsenergi mot vilken Jorden är på väg, och - för att citera Quiché-Maya äldsten Don Alejandro Oxlay: *"Tidsenergin 13 Ahau i baktun 12 närmar sig snabbt och [dessa energier] kommer att vara här ibland er för att försvara Moder Jord"*.

Jag föreslår också att vi ska försöka ha ett genombrott när det gäller "End to Dominance". Just detta kan vara ett tema som utvecklas under den efterföljande tzolkinperioden. Om vi vill att Bergspredikan ska förverkligas under denna kritiska fas i vår arts utveckling, är just dominansens upphörande på medvetandeplanet ett logiskt nästa steg. Jag anser att tiden nu är inne för att förenas i en global aktion som fokuserar på att få till stånd ett slut på olika former av dominans och att bereda väg för frihet i alla avseenden. Att få dominansen att upphöra handlar om att förändra den aspekt i vårt medvetande som tillåter några att ha makt över andra. Dominansen som företeelse uppstod som ett resultat av medvetandetransformationen i den Nationella Undervärlden och kan därför också komma till ett slut med den medvetandeförändring som sker i en annan Undervärld, den Galaktiska. Dominansförhållandenas upphörande inbegriper slutet på allt vi domineras av, inklusive oönskade vanor som vi är underkastade. Det omfattar slutet på den dominans vi bär inom oss själva, mellan olika delar av oss själva och våra delpersonligheter, såsom den manliga och den kvinnliga aspekten. Kanske kan vi gemensamt utarbeta andliga och psykologiska tekniker som manifesterar sig just vid de här speciella dagarna för att kollektivt frambringa ett slut på dominans i alla dess former. Om vi inte kan utplåna dominansen inom oss själva och i alla våra relationer, hur ska vi då kunna utplåna den i större skala, dvs i politiska förhållanden i våra hemländer likaväl som i förhållanden mellan olika folkgrupper och mellan oss själva och Moder Jord? Jag har inte svar på hur detta kan göras, men om vi alla använder vår kreativitet så kan vi utforska de svaren tillsammans vid **The Midlight Meditation**, den 1-2 juni 2005.

Carl Johan Calleman var initiativtagare till The Oneness Celebration, den 6-8 juni 2004.
Han är författare till två böcker på engelska inom ämnesområdet den Kosmiska Tidsplanen:
The Mayan Calendar (Garev, 2001) och *The Mayan Calendar and the Transformation of Consciousness* (Bear and Co, 2004) och han undervisar om detta världen över.
Hans webbsida är **www.calleman.com**

